

сферах, які функціонують у країнах-учасниках НАТО. Наша держава витрачає 5,4% від ВВП на підтримку Альянсу, не дивлячись на те, що не є її членом. У 2019 р. Україною було витрачено 4,4 млрд доларів [4].

НАТО й надалі зацікавлений у розвитку відносин з Україною, особливо у військовій сфері. Тому за 30 років двостороннього співробітництва можна виділити основні тенденції практичного співтовариства України з НАТО. Це безпосередньо участь нашої держави в місіях Альянсу, співпраця щодо реформування військової та військово-технічної сфер, а також сектору безпеки та оборони, створення об'єднаної системи керівництва, дієва політика щодо планування та застосування наявних і залучених ресурсів, посилення боєздатності згідно зі світовими стандартами тощо.

У червні 2020 року Північноатлантичною радою було прийнято рішення визнати Україну як Партнера з розширеними можливостями. Цей статус є вигідним як для України, так і для Північно-Атлантичного Альянсу, оскільки відкриває низку можливостей у сферах підготовки військ, участі в операціях та місіях Альянсу, а також обміну досвідом та інформацією.

Список використаних джерел:

1. Гуменюк Б.І., Полторацький О.С. НАТО і проблеми національної безпеки України // Наук. вісн. Дип. акад. України при МЗС України. – К., 2002. – Вип.7: Зовнішня політика та дипломатія: теорія, історія, практика.-С. 21-36.
2. Веб-сайт «Україна -НАТО». – Режим доступу: [http:// www.ukraine-nato.gov.ua/nato/ua](http://www.ukraine-nato.gov.ua/nato/ua)
3. Електронний ресурс. –Режим доступу: NATO Summit Meetings. *NATO.int*. NATO
4. Веб-сайт «Фінансування НАТО». – Режим доступу: https://www.nato.int/cps/ua/natohq/topics_67655.htm?selectedLocale=ua

Канд. екон. наук Бондаревська К. В., Сокур А. О.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕКОЛОГІЧНОЇ БЕЗПЕКИ В УКРАЇНІ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

У ХХІ столітті питання формування екологічної безпеки не втрачає своєї актуальності. Екологічна безпека являє собою стан навколишнього середовища, в якому гарантується запобігання погіршення екологічної ситуації, або ж появи загрози небезпеки для здоров'я людей. В сучасних умовах усі природні екосистеми зазнали потужного антропогенного тиску: хімічне та інше забруднення довкілля викликає різноманітні, частіше за все навіть невиліковні захворювання, незворотні зміни в генетичній структурі клітин людини, що тим самим призводить до посилення деструктивних тенденцій народжуваності неповноцінного покоління.

У довгостроковій перспективі стан навколишнього середовища характеризується аномальним рівнем штучних навантажень на землю, водних, біотичних та мінеральних

ресурсів, а також зростає вплив наслідків глобальних кліматичних змін, включаючи потепління, яке ускладнюється інтенсивністю опадів тощо. Надмірний антропогенний вплив та високий рівень техногенного навантаження на території України обумовлений наявністю комплексу гірничо-хімічних, енергетичних об'єктів, значною кількістю промислових та міських агломерацій, високою щільністю населення держави.

У 2020 році в Україні було зареєстровано 116 надзвичайних ситуацій, які відповідно до Національного класифікатора «Класифікатор надзвичайних ситуацій» розподіляються на ситуації : техногенного характеру – 47; природного характеру – 64; соціального характеру – 5.

За цими даними можна побачити, що на надзвичайні ситуації природного характеру приходить 64 надзвичайних ситуацій. Якщо зговорити за регіони, то найбільша кількість проблемних явищ припадає на Херсонську область [1].

Враховуючи вплив глобалізаційних тенденцій на стан екологічної безпеки, що визначається зміною клімату, глобальним потеплінням, проблемами переробки відходів, транснаціональним забрудненням тощо, у 2015 році світові лідери затвердили 17 глобальних цілей, однією з яких є до 2030 року зупинити зміну клімату. А 30 вересня 2019 року Президент України видав Указ «Про Цілі сталого розвитку України на період до 2030 року», в якому підтримав забезпечення досягнення глобальних цілей сталого розвитку та результатів їх адаптації з урахуванням специфіки розвитку України, викладених у Національній доповіді «Цілі сталого розвитку: Україна». Виходячи з Указу, Кабінет Міністрів України має забезпечити:

1) проведення у двомісячний строк із залученням вчених, експертів, представників громадських об'єднань аналізу прогностичних і програмних документів з урахуванням Цілей сталого розвитку України на період до 2030 року та за результатами такого аналізу у разі необхідності вжити заходів щодо їх удосконалення;

2) впровадження дієвої системи моніторингу реалізації. Цілей сталого розвитку України на період до 2030 року та оприлюднення його результатів щороку до 1 березня 2030 року, який настає за звітним [2].

Якщо Україна почне працювати над розвитком Цілей Сталого Розвитку, то вже до 2030 року показники з екологічної безпеки значно покращаться, а населення почне свідомо відноситись до всіх своїх дій, відносно позитивного впливу на екологію країни.

Таким чином, загрози екологічній безпеці ускладнюються значним рівнем антропогенного навантаження, що створює ризики появи надзвичайних ситуацій, а також негативні наслідки для населення та навколишнього середовища. Основними проблемами цього є відсутність наявного обладнання для утилізації відходів, ефективного екологічного контролю та відповідної практики управління цими процесами. Ситуація сильно ускладнюється відсутністю належної інфраструктури для роздільного збору, сортування твердих речовин та побутових відходів. Існує

реальна потреба в техніці. Після введення в дію Указу «Про Цілі сталого розвитку України на період до 2030 року» значно зростають вимоги до функціонування державної системи моніторингу довкілля, оскільки відповідно до Указу, така оцінка має здійснюватися з урахуванням стану навколишнього середовища в місці, де планується проводити плановану діяльність. Важливою вимогою сьогодення також є необхідність оцінки впливу глобалізаційних процесів на стан екологічної безпеки країн світу, зокрема України.

Список використаних джерел:

1. Інформаційно-аналітична довідка про виникнення НС в Україні у 2020 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.dsns.gov.ua/ua/Dovidka-za-kvartal/119288.html>
2. Цілі сталого розвитку та Україна [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.kmu.gov.ua/diyalnist/cili-stalogo-rozvitku-ta-ukrayina>

Вільгота К. О., канд. екон. наук Скрипник Н. Є.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

**СТРУКТУРНА ТРАНСФОРМАЦІЯ МІЖНАРОДНОЇ ЕЛЕКТРОННОЇ
ТОРГІВЛІ В КОНТЕКСТІ СУЧАСНИХ ГЛОБАЛЬНИХ ВИКЛИКІВ**

Важливу роль у ринковій економіці відіграє електронна торгівля, вона чинить значний вплив на макроекономічні процеси, що відбуваються в суспільстві. Електронна торгівля стає періодом аналізу великих можливостей інформаційно-комунікаційних технологій, як для людства, так і для ринку світу, та їх застосування в різноманітних областях економіки і міжнародного бізнесу.

Міжнародна електронна торгівля сприяє активному розвитку інформаційних технологій в поєднанні з новим етапом розвитку економічних стосунків та поширенню електронної торгівлі. Застосування сучасних інформаційних технологій і систем комунікацій здатне вивести електронну торгівлю на якісно новий рівень, та усі аспекти ведення даної діяльності. Активне використання та розвиток інформаційних технологій, що спостерігається у світі останніми роками, а також збільшення об'єму інвестицій в Інтернет приводять до швидкого темпу розвитку систем електронної торгівлі, функціональні можливості яких постійно ускладнюються та набирають найбільш розширених форм.

Електронна торгівля кожного року набуває все більшої популярності. Більшість провідних компаній не можуть дати відносні висновки щодо прогнозів розвитку електронної торгівлі. У країнах, які ще розвиваються, наприклад, як наша Україна, цей ринок зовсім не досліджений, але саме такі країни матимуть змогу в найближчому майбутньому до розвитку електронної торгівлі та її трансформації, та обсяги від